

molise kūninga issand! se olleks põrase tõ hui aksat
sin teile wallet tunnistama, mis mõne pâwa pârrast
ativalikkus tõusels ja mind uksa sadaks!“ Kuningas
gas üksus temä sõna ja andis kõik wañad sünd kõr-
raga andeks. Reinowadderi rõem oli otsata et ni
ölpal kõmbel ellotsikust ja waenlaoste läest ätra-
peasis. — „Kõrge kūningas, armoline issand!“ üt-
les Reinowadder: „Jumal sago teile ning teie aus-
wäärt abbilasale ükskord tulleswas ilmas fätte taß-
soma, mis teie miño waesele sin armo näitare;
teie eldust mällestades tahhan elo otsani teie wasto
tänölik olla. Ei olle kusfil Ma-ilmas übt ellawab
loomo, kellele ma kallist warrandust ni hä meelega
sövin hui teile. Sure armo eest, mis muulle praego
ollete näitanud, kigin teile Kallewi-poea falli war-
randuse pârrandussesse. Kus warra seisab tahhan
teile tõt möda tunnistada. — Wõtkem siis kuulda
ja pangem kohta hästi tähhele! Ommiko pool
Lätti maal on üks suut liowane nõm, keskel nõmme
seisab paks kaddaka põdesas, mis rahiwas Narrika
põdesaks kutsub, — piddage nimme meeles. Põdesa
liggimail on üks allikas, mis Lõlparro allikaks
nimmetasse; need kohhad on liggiistisko. Nimetud
paika ei lähhe aasta otsal ei mees eggas naine;
furispâ sul ja nahfiir ellawab seal üssi. Senna
matsin Kallewi-poea warranduse mahha. — Nar-
rika põdesast ja Lõlparro allikast, neid kahd nimme
teie ei tööhi unnuštada. Minge abbilasaga seltsis

isse senna, teil ei olle ni ustawaiid sullasid kelle
oleks asjatallituse wõiksite jäätta; parrem on hui
isse senna lähhete, sest warrandus on wägga suur.
Kui Lõlparro allikast möda sate, siis näte kohhe
kaks kähhara ladivaga männi puud, sedda mis lig-
gemal faewo pool seisab pange tähhele, et teie ei
etsi. Minge siis, armoline kūningas, otsekohhe selle
essimejse männi peale, männi põhja pool juurde al,
pissut ommikut wasto, maggab liwa sees ennemuis-
tene Kallewi-poea warrandus. Aftage seal fae-
wama; teie leiate essiteks juurde al samblaid, kui
samblaid nattoke förvale lükkate pudub rikkas warra
kohhe teil silma: paatrid, ristid, wañad taalrid ja
rublatükkid, kuld presid, söled, sõrmussed ja muud
kennad ehte asjad. Nattoke suggawamas augo põh-
jas seisab wimaks weel Kallewi-poea kūninglik au-
kroon, mis Messikäp praego kannaks, kui nende
furri nõu olleks sigginend. Muid illo-asju ja fallid
kiwivi mis teie fulla ning öbbeda förvas pikkemalt
weel leiate, ei jõua ma üllestunnistada; eggas tehta
fa meie pâivil enam nisuggusi asju, ehk kui neid
tehtakas, feddagid ei olleks, kes osta jõuaks! Kui
teie, armoline kūningas, kõik sedda kallist warrandust
oma silma ees näte, siis mõtlete lahkelt miño peale.
Oh Reinowadder, diglane rebbane! kelle kääpad
kallist warra sambla sisse liwa alla mattis, sago
miño kässi hästi käima, kus sa ial seisab ehk ligud! —
mõtlev teie kūninglik südva.“ —